KISPAJTÁS

A lovászpatonai Forradalmi Nyomolvasók jelentik

1951-52-ben a csapat tanácselnöke: Horváth Rozália, aki alapos, komoly munkájával, kifogástalan úttörő magatartásával teljesen megszilárdította a csapatéletet. A szép, komoly tartalmú úttörőmunka

a szülőket is meggyőzi arról, hogy amit a pajtások tesznek, az nem károkra, hanem hasznukra válik.

Különösen megkedvelik a pajtások és a meghívott szülők is a szép, jellemnevelő és tantárgyi rajgyüléseket, amelyekkel később nemegyszer nyilvános tanácsülések előtt is szép sikert aratnak pajtásaink.

1952. január elsejével a Balogh Ferenc által lelkiismeretesen vezetett úttörőcsapatot Pölöskey Lajosné veszi át, aki a kapott utasítások alapján, valamint rajvezetői tapasztalatait felhasználva, szívesen vette át a vezetést.

1952. május elseje emlékezetes, szép napja csapatunknak.

A felvonulási versenyben az úttörők nyerték el a szép serleget.

Közel 300 gyermek vonult fel most már az úttörők ízléses egyenruhájában. Jobb kezükben egy 80 centiméter hosszú, fehérre faragott pálcán egy-egy nagy csokor gyönyörű piros orgona. Mint egy virágerdő, olyan volt a menet. Az ünnepély, mivel a kastélyban honvédek laktak ebben az időben, a Kossuth-téren zajlott le.

Az új pajtásokat egy honvédtiszt avatta.

a nyakkendőt a pajtások szintén a honvédségtől kapták ajándékba.

Avatás után az újak a honvédiskola vendégei voltak. A csapatgárda megválasztása után elkészítettük a munkatervet, és ennek kedves pontja alapján elindultunk egy szép őszi napon az erdőbe kirándulni. De mesélje tovább Leiner Pista, ma már nyolcadikos pajtásunk, hogy is volt!

„Egy szép, napsütéses őszi délután csapatvezetőnkkel együtt elindultunk a közelj erdő melletti patak partjára. Minden pajtás nagy csomagot szorongatott a kezében. Szépen sorbaálltunk és elindultunk. Énekelve vonultunk a falun végig, és örültünk, hogy az apró gyerekek és felnőttek kijönnek megnézni bennünket. A Nap melegen sütött. Fél óra múlva megérkeztünk. Egy kicsit kifújtuk magunkat, azután jól megfürödtünk a még meleg vízben. Az ügyesebb pajtásoknak sikerült pár apró halat is fogni. Vidáman ugrándoztunk a vízben. Akik úszni tudtak, meg akartak bennünket tanítani, de láttam, hogy Gabi jót ivott a zavaros vízből, gondoltam, jobb lesz meg sem próbálni. A fürdőzés után elfutottunk az erdőszélre és hoztunk száraz rőzsét, jó nagy tüzet raktunk. Előkerültek a szalonnaszeletek. Nyársakat faragtunk, és a bevagdosott szalonnát rátűztük. Ma is emlékszem, milyen finom illat lengett körül bennünket.

A sisteregve piruló szeletek között az enyém volt a legszebb. Mindenki irigyelni kezdte, de amikor nagy diadallal a kenyerem fölé emeltem, zsupsz, és már ott égett a lángokban. Igen elkeseredtem, de a pajtások jó szívvel megosztották velem a magukét.

Azért most elárulhatom, hogy bizony korrogó gyomorral jöttem haza a táborozásról. Ettől a kellemetlen kis epizódtól eltekintve, egyik legszebb emlékem marad ez a folyóparti táborozás."

(Folytatjuk)

A 15. évforduló tiszteletére vállaljuk

Részlet a csapatok vállalásaiból az úttörőszervezet megalakulásának 15. évfordulója tiszteletére

Az egyházaskeszői úttörőcsapat vállalja:

— Vállaljuk, hogy csapatunk alapító tagjainak névsorát összeállítjuk, őket felkeressük, és a csapat alakulásának körülményeit, valamint annak eddigi történetét megírjuk.

— A kultúrház mellett épülő községi sportpálya létrehozásánál segítünk a gyomtalanításban, egyengetési munkálatokban, valamint a pálya körüli rész fásítási munkálataiban.

— Öt pajtás vállalja, hogy a népi demokratikus államok valamelyik testvér-szervezetével kapcsolatot teremt, és rendszeres levelezést indít.

— Ünnepélyes csapatgyűléseinkre a helyi KISZ szervezetet meghívjuk. A tanév közepétől a VIII. osztályos pajtások a KISZ taggyűléseken részt vesznek. A tél folyamán egy közös rendezvényt készítünk elő.

— Vállaljuk, hogy a községi tanács által rendelkezésünkre bocsájtott helyiséget csapatotthonnak rendezzük be.

— A nemzetközi gyermeknap alkalmával a legifjabbakat saját készítésű ajándékokkal lepjük meg.

VADAS BÉLA, csapatvezető

Úttörők a tiszta faluért

Még hó sem esett, amikor kezdődött a dolog. Az iskolában a tanár bácsi is mondta, hogy illene már az úttörőknek sarkukra állni a falu tisztasága érdekében. Született akkor egy közös terv, és mikor a pajtások hazaindultak az iskolából, innen is, onnan is ez hallatszott:

— Akkor két órakor!

— Te is gyere ám ki!

— Hogyan fognak csodálkozni a nagyok! Összehasonlítanak majd a régi úttörőkkel!

A felnőttek csodálkoztak: Mire készülnek ezek? Mi az a titokzatos két óra? De a gyerekek csak nevettek, és összenéztek.

Elérkezett két óra! Az iskolások, a felsősök, seprűkkel a kezükben, kimentek az utcára és búzgón söpörtek. Nevetve integettek egymásnak. A „nagyok" azt mondták:

— Na, mi van? Tisztasági hét?

Az úttörők és a többi iskolások is önérzetesen felelték:

— Nem, ezután megpróbáljuk mindennap, hogy igazán szépüljön és tisztuljon a falu.

Aztán jött a hó, az utcákon tisztára seperve a járda. A felnőttek mindig megdicsérték a pajtásokat, kiknek példája átragadt az olyan kicsi gyerekekre is, akik még iskolába sem járnak.

Azóta naponta majdnem mindig két órakor vidáman sepregetnek a tótvázsonyi pajtások a tiszta falu érdekében, hiszen nemcsak a nagy, hanem a kis dolgok végrehajtásával lehet igazán az úttörő élet törvényei szerint élni. A pajtások rendszeres munkával készülnek a 15. évforduló méltó megünnepiésére.

Gopcsa Katalin
Tótvázsony

Őrsvezetők figyeljetek!

Egy jó őrsi foglalkozás

Az őrsi foglalkozás tárgya őrsi naplónk szerint a következő volt:

Levelezés külföldi pionír pajtásokkal.

Képeslapok gyűjtése a Szovjetunió és a népi demokratikus országok tájairól, nevezetességeiről.

Faliújság készítés.

Beszámoló a hulladék-papír gyűjtésről.

Miután a formaságokkal végeztünk, őrsvezetőnk beszélt a feladatokról. Mindenki vállalt valamit. Én vállaltam, hogy a Pajtás újság szerkesztősége útján címeket kérek. A képeslapokat egy általunk készített albumba helyezzük, és tovább adjuk a testvér őrsöknek is. A faliújság elkészítését és a megfelelő időszerű cikkek összegyűjtését Hollós Cecília vállalta. Hulladék-papírt 122 kg-ot gyűjtöttünk, amelyért 68 forintot kaptunk. A gyűjtést tovább folytatjuk, és tavasszal vasat is gyűjtünk, hogy minél többen részt vehessünk a nyári táborozáson.

Napirenden kívül foglalkoztunk az őrsi tagok tanulmányi eredményével és elhatároztuk, hogy a jelenlegi átlagot, amely 4.1, év végére szorgalmas munkával és jó magatartással 4.5-re emeljük fel.

Ezután elénekeltük az őrsi indulónkat és az őrsi gyűlés véget ért. Én jónak tartom ezt a gyűlést.

Kővári Irén VIII. oszt., Herend

„15 éves az úttörőmozgalom"

Mai feladványunkban az ifjúsági irodalom berkeiben kutatunk és 15 kérdést teszünk fel.

Az alábbi 15 ifjúsági irodalmi mű írójának a nevét kell megfejteni. A cím után feltüntetett számokkal adunk eligazítást arra, hogy nevének hányadik betűjét kell bekarikázni.

Ha a bekarikázott betűket összeolvassuk, egy újabb regényeimet kapunk. Megfejtése 15 pont, illetve ahány betűt eltaláltok.

Beküldendő 1961. február 15-ig, a megfejtett mű címe és írója.

1. *Az ifjú gárda (1)*
2. *Münchausen báró kalandjai (5)*
3. *Távolban egy fehér vitorla (1)*
4. *Don Quijote (2)*
5. *A mi lányunk (11)*
6. *A Pál utcai fiúk (8)*
7. *Az anya (1)*
8. *A láthatatlan ember (7)*
9. *Párduc (2)*
10. *Légy jó mindhalálig (1)*
11. *A néhai bárány (6)*
12. *Twist Olivér (6)*
13. *Hazai tükör (1)*
14. *Az utolsó mohikán (3)*
15. *Tom Sawyer kalandjai (4)*

*

A január 20-án megjelent számunkban közölt rejtvényt általában jó eredménnyel fejtettétek meg. Megdicsérjük valamennyi rejtvényt beküldő pajtást. A következő hibákat, illetve a helyes szöveget kellett beküldeni:

it	helyett	itt
áltok	helyett	álltok
becsületessen	helyett	becsületesen
aban	helyett	abban
aban hogy	helyett	abban, hogy
be csuszott	helyett	becsúszott
...tanuló Ne...	helyett	...tanuló. Ne...
magukra	helyett	magukra!
édes anyjuk	helyett	édesanyjuk
édecsapjuk	helyett	édesapjuk
rendszerben nincs	helyett	rendszerben, nincs
náluk senki, akik	helyett	náluk senki, aki
tanulonak	helyett	tanulónak
iskolában	helyett	iskolába
rosz	helyett	rossz
számoljatokbe	helyett	számoljatok be
tanulókal	helyett	tanulókkal
következö	helyett	következő

Nem szövetségünk 14., hanem 15. évfordulója.

Legközelebbi számunkban ismertetjük a pontverseny állását.

Ján Edward Kucharski:

A láthatatlan kéz akciója

(Második folytatás)

Először nappal akarták megcsinálni, de Jámroz bácsi, ha szépen sütött a Nap, már felkelt ágyából, és leült a ház elé a padra. Ellenben, ha a Nap eltűnt a felhők mögé, mindjárt fogta botját, és a falat tapogatva elindult a házba: még nagyon gyenge volt.

Két nap, és minden eszköz elő volt készítve. Jóskának, Lacinak, Wacceknek, Jancsinak kellett a tervet végrehajtani.

Mikor minden házban elaludt a villany, Jancsiék háza mellett négy alak tűnt fel, két nagy vödröt cipeltek. A kerítések mellett lassan bújkálva, indultak el Jámroz bácsi kertje felé.

A Hold szépen világított, és az alakokat pont szembe sütötte. Bokrok, fák, kerítések között bújkálva értek el a bácsika kertjéig. Két oldalról kezdték el a munkát. Gyorsan és csendesen dolgoztak. A festőecset ügyesen forgott a kezükben, és egyre több törzset meszeltek be mésszel.

A másik nap, még az órák előtt, egy csoport úttörő játszott az iskolaudvar sarkában. A négy éjjeli munkás egy kicsit álmos volt, kezüket kimarta a mész, de azért ők voltak a legvidámabbak.

— Na, beszélj, Jancsi, ez a te elgondolásod volt — nevetett Jóska.

— Hát az úgy volt, fiúk, hogy éjjel elmentünk a kertbe — kezdte Jancsi —, a Hold sütött és világos volt. Gyorsan folyt a munka. Az egész falu aludt, csak attól féltünk, hogy egy kutya észrevesz, és csaholni kezd.

— Láttátok a bácsit? — kérdezte hirtelen Wacek.

— Láttam! Hajnal előtt már a pajta mögött álltam. Jaj, fiúk — nevette el magát Jancso — a hasamat fogtam nevettemben. A bácsi reggel kiment a faházba pár darab fáért, és mikor visszafelé jövet egy pillantást vetett a kert felé, bumm, leejtette a fát, és még a szája is elállt a csodálkozástól. Néz, de nem hisz a szemének, megdörzsöli, forgatja a fejét, és végül odamegy a legközelebbi fához, megérinti. — Na, mi? Mész! — dadogta.

— Nem hitt, én mondom, nem hitt a szemének, és képzeljétek, megnyalta.

Az egész gyereksereg elkezdett örömében nevetni.

— Hű, de jó volt!

— Ilyen viccet még nem csináltak soha.

Mikor kinevették magukat, Jóska mosolyogva odafordult Kázmérhoz:

— Te Kázmér! Már tudod, miért kell a „Láthatatlan kéznek" mindent titokban csinálni? De vicces, mi?

Kázmér, aki még mindig nem tért magához a nagy meglepetéstől, utolsót nevetett, és mivel mindig kérdeznie kellett, megkérdezte:

— Mit csinálunk tovább? Kinek van valamilyen ötlete?

(Vége)

Lengyelből fordította:
Cséby Géza
Keszthely
25. sz. Csány László úttörőcsapat